

Патриарх Кирил разреши на руските християни да се причастяват в руския манастир „Св. Пантелеймон“ на Атон

На епархийското събрание в Москва, което се проведе на 21 декември, Московският и на цяла Русия патр. Кирил заяви, че „по икономия“ разрешава на вярващите с руски произход да се причастяват в руския светогорски манастир „Св. Пантелеймон“, въпреки че той е в юрисдикция на Константинополския патриарх. Забраната на руския Св. Синод за приемане на св. Тайни в манастири на Константинополската патриаршия „се отразява лошо на духовния живот на нашия манастир на Атон“, смята патр. Кирил. И по-точно в отговор на конкретен въпрос дали е възможно съслужение и участие в тайнствата в този манастир, патриархът каза:

„Манастирът „Св. Пантелеймон“ само се нарича руски, но заедно с другите атонски манастири той се намира под юрисдикционната зависимост на Константинополския патриарх. Благославям поклонение във всички

монастири, не благославям участие в тайнствата във всички манастири, като принципно това се разпростира и върху нашия манастир. Но механично да се прилага забраната върху този манастир, това означава на първо място да се отслаби духовният живот на самия манастир, който най-малко носи отговорност за пагубните постъпки на Константинопол. Затова аз смятам, че в нашия манастир руските православни хора могат да пристъпват към тайнствата (ръкопляскане в залата). Като изключение. По икономия и по пастирско снисхождение“.

Минското решение на руския Св. Синод да забрани приемането на св. Причастие в храмовете на Константинополската патриаршия имаше наказателен характер спрямо патр. Вартоломей заради неговата политика в Украйна. Православни йерарси и богослови го определят като проблемно от еклисиологична гледна точка: първо, защото за първи път в църковната история канонична забрана за евхаристийно общение се налага на един етнос, независимо в коя поместна църква и в коя държава се намират неговите представители; и, второ, защото едно административно решение слага тежест върху съвестта на стотици хиляди (а може би и милиони) християни, като не им позволява да се приобщават с Христос, без да се отрича реалността на Неговото присъствие в св. Тайнства, извършвани в храмовете на Константинополската патриаршия.

Най-тежко засегната от това решение е немалката руска диаспора в Турция, която на практика е лишена от възможност да се черкува. Вярващите там се изпълват с чувство за вина: един път поради непълноценно участие в църковния живот, а друг път поради неизпълнение на дисциплината, наложена им от техния религиозен етнически център в родината. В Московска патриаршия заявиха, че ще търсят решение на този „пастирски проблем“ и огласиха изпращането на руски свещеник в Турция. Целта на този акт обаче не беше да се решат практическите проблеми на християните, които са объркани, а да се демонстрира „нахлуване“ в каноническата територия на Константинополската патриаршия. Руският свещеник обаче получи право да служи единствено в параклиса към руското посолство в Анкара, където на практика достъп имат само членовете на дипломатическата мисия.